

קיצור הדף היומי

יום שישי, ח' בכסלו תשפ"ב ראש השנה • לה

מי שבירך ואחר כך נזדמן לו שופר תוקע ומריע ותוקע.

הא היה לו שופר מעיקרא, צריך לשמוע על סדר הברכות.
א"ל רבא: לא אמרו אלא בחבר עיר [ציבור]. ותנ"ה
אבל ביחיד - שומע התקיעות שלא על סדר ברכות.
ויחיד יוצא מחבירו בתקיעה ולא בברכות
דשתי עיירות, באחת תוקעין ובאחת מברכין,
הולכין למקום שתוקעין, ולא למקום שמברכין. דברכות דרבנן
וקמ"ל דאפי' במקום דתקיעות ספק וברכות וודאי.

ר"ג: ש"ץ מוציא את הרבים.

הטעם לר"ג: ציבור מתפללין בלחש כדי להסדיר ש"צ תפלתו.
הטעם לרבנן: שש"ץ יורד לפני התיבה להוציא את שאינו בקי.
א"ל ר"ג: כשם שמוציא את שאינו בקי - כך מוציא את הבקי.
• רי"ו: מודים חכמים לר"ג בר"ה ויו"כ.

ובשאר חלקו דתניא: ברכות של ר"ה ושל יוה"כ

ר"מ: ש"ץ מוציא רבים יד"ח וכן פסק רי"ו, והכ"א כל יחיד חייב
ושונה ר"ה מיו"כ דאוושי ברכות ט' ארוכות ומטעות ואין הכל בקי אין

רב: אמר ונתורתך כתוב לאמר יחיד וציבור שוב א"צ פסוקי מוספין
• ר"א: לעולם יסדיר אדם תפלתו ואחר כך יתפלל.
בברכות דר"ה, יוה"כ, ושל פרקים, ולא בשל כל השנה.
ור"י שסידר כיון שהתפלל כל ל' יום, חזר תלמודו נחשב כפרקים,
מרש"ח: פטר ר"ג רק עם שבשדות שאנוסים ממלאכה.
ולא שבעיר שצריכים לשמוע מש"ץ.

הדרן עלך יו"ט וסליקא לך מסכת ר"ה

להנצחה